

PARAULES DE VIDA

Preguem per la unitat dels cristians

Des del passat dia 18 i fins al pròxim 25, festa de la Conversió de l'apòstol sant Pau, els cristians de diferents esglésies i confessions ens unim per celebrar la *Setmana d'oració per la unitat dels cristians*. En un món en el qual les divisions entre les persones moltes vegades s'accentuen, el fet que les diferents confessions, que sentim el pes dels distanciaments que han anat apareixent entre nosaltres al llarg dels segles, ens reunim a pregar és un signe que ens ha de portar a pensar que no podem resignar-nos a acceptar les divisions i enfrontaments entre les persones, els pobles i les esglésies com quelcom inevitable. Per això l'oració en comú és, en primer lloc, una expressió de què no volem acceptar que allò que ens separa és definitiu i que anhelem arribar a superar-ho.

En demanar al Pare el do de la unitat no expressem únicament un desig humà, sinó que ens unim a l'oració que Crist li va dirigir abans de la seua passió i la fem nostra. En l'oració sacerdotal que trobem en el capítol 17 de l'evangeli de Joan, el Senyor expressa en forma de pregària les motivacions profundes que l'han acompanyat durant tota la vida i que també porta en el cor en el moment en què morirà: Ell va viure i va morir per a manifestar el nom de Déu i, d'aquesta manera, dur a terme l'obra que li havia encomanat, i així el Pare seria glorificat. En el moment en què durà a compliment la seua missió, demana pels seus deixebles i per tots els qui creuran gràcies al seu testimoniatge, «perquè siguin u». En demanar junts el do de la unitat fem nostre un anhel profund del cor de Crist.

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

18-25 de gener de 2020

Ens tractaren amb una humanitat poc corrent

(Ac 28,2)

Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses

En aquesta oració el Senyor ens recorda que és la unitat el que possibilitarà que «el món crega». La relació entre la unitat i l'evangelització és molt profunda. La missió de l'Església, ens ha recordat el Concili Vaticà II, és ser signe i instrument de la unió de l'home amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà. Per això tots tenim el deure de treballar perquè la família humana arribe a convertir-se en família dels fills de Déu. Les divisions no són sol un antitestimoniatge, sinó quelcom que contradiu la naturalesa més profunda del que ha de ser l'Església i l'essencial de la seua missió.

El lema que ens acompanyarà enguany és una frase del llibre dels Fets dels Apòstols, en la qual sant Pau descriu com ell i els qui es dirigien a Roma van ser acollits pels habitants de Malta després que naufragués el vaixell en el qual viatjaven: «Ens tractaren amb una humanitat poc corrent» (28,2). Gràcies a aquesta hospitalitat en un moment de dificultat, les tensions entre ells es van superar i el missatge de l'Evangeli va arribar a Malta. L'acolliment mutu i l'ajuda fraterna en moments de dificultat és el que fa possible superar els prejudicis que ens incomuniquen, que creixi la germanor entre nosaltres i que el missatge de l'Evangeli es difongui en el nostre món. Per això us convido a participar en la pregària ecumènica que celebrarem divendres que ve en la parròquia de l'Ampolla, juntament amb altres cristians que no pertanyen a l'Església catòlica.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Units per una mateixa fe

Suceí durant les passades festes, diumenge al migdia, quan faltaven dues setmanes per a Nadal. Els grans magatzems i les botigues estaven obertes. Pels carrers i les places es movien moltes persones. L'església, que és molt cèntrica, estava força plena. Als habituals de cada diumenge s'hi afegien persones que havien passat el matí comprant, motivades per les properes festes, i que, abans de dinar, aprofitaven l'avinentsa de l'hora i la proximitat de l'església per anar a missa. Uns minuts abans de l'hora de començar, hi entra un grup nombrós, una setantena de nois d'uns disset o divuit anys. Molts porten la jaqueta del xandall de la seva escola. Són alumnes d'un centre escolar d'Austràlia que estan fent un viatge de final d'estudis. La seva presència desvetlla una certa curiositat entre la con-

currència. Són molts i molt joves. El celebrant, també sorprès, pensa que cal donar alguna resposta a aquella situació. Ell no sap anglès, però busca solucions. Aquesta missa és habitualment en castellà. Els recursos informàtics permeten trobar les lectures del dia en anglès, que també són proclamades. A l'hora de l'homilia, el guia del grup en fa traducció pràcticament simultània. El grup se sent cada vegada més acollit i integrat i hi participa amb interès. Queda clar en el moment de la pau. D'origen diversos, persones diferents, de totes les edats... però una mateixa fe els uneix. El seguiment de Jesús els agermana, un mateix Esperit els mou a viure evangèlicament. El res del parenostre en deixà constància. Escoltaren la mateixa Paraula, la mateixa taula eucarística els alimentà. La comunitat de la missa

d'aquella hora els acollí fent-los germans. Tots, Església del Senyor.

Les celebracions de l'eucaristia han de ser espai d'acollida i trobada fraterna per a tothom, molt especialment vers els més joves. Els petits detalls generen aquest acolliment, i també les paraules senzilles, pensades i pregades. El celebrant, les persones que l'ajuden han de vetllar per generar aquests detalls i paraules que fan comunitat.

«A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel [...] els qui mengen aquest pa, viuran per sempre» (Jn 6,57-58). Va ser una experiència d'Església per a tothom.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Oremos por la unidad de los cristianos

Desde el pasado día 18 y hasta el próximo 25, fiesta de la Conversión del apóstol san Pablo, los cristianos de distintas iglesias y confesiones nos unimos para celebrar la *Semana de oración por la unidad de los cristianos*. En un mundo en el que las divisiones entre las personas muchas veces se acentúan, el hecho de que las diferentes confesiones, que sentimos el peso de los distanciamientos que han ido apareciendo entre nosotros a lo largo de los siglos, nos reunamos a orar es un signo que nos debe llevar a pensar que no podemos resignarnos a aceptar las divisiones y enfrentamientos entre las personas, los pueblos y las iglesias como algo inevitable. Por ello la oración en común es, en primer lugar, una expresión de que no queremos aceptar que lo que nos separa es definitivo y que anhelamos llegar a superarlo.

Al pedir al Padre el don de la unidad no expresamos únicamente un deseo humano, sino que estamos uniéndonos a la oración que Cristo le dirigió antes de su pasión y la hacemos nuestra. En la oración sacerdotal que encontramos en el capítulo 17 del evangelio de Juan, el Señor expresa en forma de plegaria las motivaciones profundas que le han acompañado durante toda su vida y que también lleva en el corazón en el momento en que morirá: Él vivió y murió para manifestar el nombre de Dios y, de este modo, llevar a cabo la obra que le había encomendado, y así el Padre sería glorificado. En el momento en que llevará a cumplimiento su misión, pide por sus discípulos y por todos los que crearán gracias a su testimonio, «para que sean uno». Al pedir juntos el don de la unidad hacemos nuestro un anhelo profundo del corazón de Cristo.

En esta oración el Señor nos recuerda que es la unidad lo que posibilitará que «el mundo crea». La relación entre la unidad y la evangelización es muy profunda. La misión de la Iglesia, nos ha recordado el Concilio Vaticano II, es ser signo e instrumento de la unión del hombre con Dios y de la unidad de todo el género humano. Por ello, todos tenemos el deber de trabajar para que la familia humana llegue a convertirse en familia de los hijos de Dios. Las divisiones no son solo un anti-testimonio, sino algo que contradice la naturaleza más profunda de lo que debe ser la Iglesia y lo esencial de su misión.

El lema que nos acompañará este año es una frase del libro de los Hechos de los Apóstoles, en la que san Pablo describe cómo él y los que se dirigían a Roma fueron acogidos por los habitantes de Malta después de que naufragara el barco en el que viajaban: «Nos trataron con una solicitud poco común» (28,2). Gracias a esta hospitalidad en un momento de dificultad, las tensiones entre ellos se superaron y el mensaje del Evangelio llegó a Malta. La acogida mutua y la ayuda fraterna en momentos de dificultad es lo que hace posible superar los prejuicios que nos incomunican, que crezca la fraternidad entre nosotros y que el mensaje del Evangelio se difunda en nuestro mundo. Por ello, os invito a participar en la plegaria ecuménica que celebraremos el próximo viernes en la parroquia de la Ampolla, junto con otros cristianos que no pertenecen a la Iglesia católica.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Celebració de la Signació a Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant

El diumenge 1 de desembre, la parròquia de Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant va acollir els xiquets de precomunió, que des de fa uns anys es fa en la forma de celebració de la *Signació*, ja que alguns xiquets o xiquetes són introduïts al Catecumenat, i s'aprofita per imposar la creu també a la resta dels companys...

A més, les famílies participen novament en una experiència de catequesi familiar, basada en un programa que segueix el Catecisme

me *Jesús és el Senyor* i que combina la catequesi virtual, trobades amb pares i trobades amb els xi-

quets. Ho podeu consultar al web www.catequesifamiliar.es.

Mn. Jordi Salvadó

Celebració de la festa de la Immaculada Concepció a la Catedral de Tortosa

El dia de la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu se celebrà a

la Catedral de Tortosa la Missa Estaticional presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pel Cabildo Catedral

i preveres de la ciutat. Participaren la Sra. Alcaldessa de Tortosa, regidors i un bon nombre de fidels.

El Sr. Bisbe en l'homília ens parlà de com Maria va obrir les portes del seu cor a la voluntat del Senyor, i també de l'entrada silenciosa del Fill de Déu al món. Ell truca a la porta, no entra per la força. També vol entrar a la nostra vida. No hem de deixar que passe de llarg. Aprofitem la gràcia de l'Advent.

Al final de la celebració, el Sr. Bisbe impartí la benedicció papal amb indulgència plenària.

I amb el cant a la Mare de Déu, *Salve Regina*, finalitzà la celebració.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

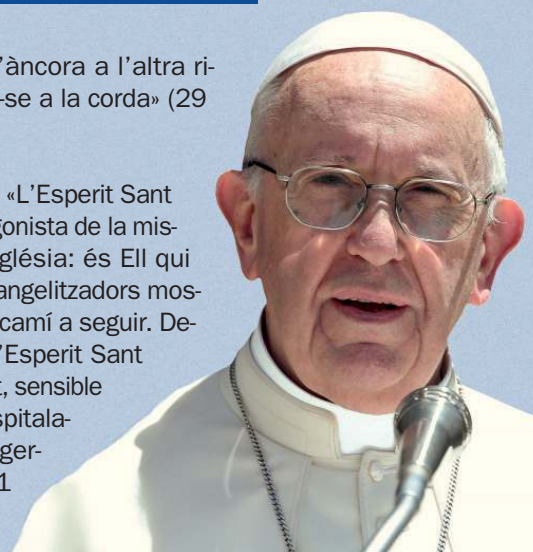
@Pontifex: «S'esdevé missioners donant testimoni amb la vida que coneixem Jesús. És la vida que parla» (26 d'octubre).

@Pontifex: «En aquests darrers dies d'octubre us convido a resar el Sant Rosari per la missió de l'Església avui, en concret pels missioners i missioneres que troben major dificultat» (28 d'octubre).

@Pontifex: «L'esperança és viure orientats cap a la trobada amb el Senyor; és

com tirar l'àncora a l'altra riba i aferrar-se a la corda» (29 d'octubre).

@Pontifex: «L'Esperit Sant és el protagonista de la missió de l'Església: és Ell qui guia els evangelitzadors mostrant-los el camí a seguir. Demanem a l'Esperit Sant un cor obert, sensible a Déu i hospitalari amb els germans» (31 d'octubre).

Les Albaes a la Inmaculada Concepció de Maria

A medida que se acerca el 8 de diciembre se pone alma y corazón en espíritu de espera. Y es que año tras año, sale la *desper-tà* antes de la aurora. Y se siente la necesidad de cantar con esa melodía clavada ya en el corazón de Benicarló. Y se exulta y baila en corro —este año dos coros.

Se entona una y otra vez versos de enamorados que reposan en el collar de la Virgen en efluvios amorosos. Y se pide con humildad confiada su ayuda, que encuentra enseguida eco en una sonrisa maternal.

Les *albaes* son un dar y recibir de la Madre, de sus hijos que, a vérti-

gos de amors, van y llegan de un corazón a otro. El canto del Rosario por las calles de Benicarló es la me-

yor *albada* a la Reina y Madre María Inmaculada. No podemos menos de salir exultantes y contentos.

Les *albaes* van precedidas de la Vigilia de la Inmaculada, donde los jóvenes le presentan sus ilusiones amparándose en la fuerza del *sí* que dio María en el momento de la Anunciación, y en el nuevo *sí* que dio María a la petición de su Hijo a punto de morir en la cruz cuando le propuso ser madre de toda la humanidad. Y con la fuerza de esos dos síes suyos salen animados para ir ahuecando sitio en su corazón para que lo ocupe Jesús, el Amigo, el Redentor, el Resucitado, el gran Enamorado. ¿Con qué intensidad vivimos esta realización en nuestras vidas?

Manuel Ferrer

Sant Andreu, celebració del seu patró

Diumenge 1 de desembre, la parròquia de Sant Andreu de Vandellòs, com ha fet els últims anys, ha celebrat la memòria del seu patró (30 de novembre), que moltes vegades coincideix amb el primer diumenge d'Advent.

A part dels xiquets i xiquetes de catequesi, també hi havia una bona representació de gent de la parròquia.

En acabar, el Consell Parroquial va convidar els assistents a un got de xocolata, gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament.

A més, es va aprofitar per obrir un petit mercat nadalenc al saló parroquial amb productes de la Delegació de Missions, especialment pessebres artesans.

Una bona manera de començar l'Advent i anar preparant el Nadal.

Mn. Jordi Salvadó

Festa de la Puríssima a Riba-roja d'Ebre

El diumenge 8 de desembre, a la parròquia de Riba-roja, els nens i nenes de la catequesi parroquial van fer una pregària a la Mare de Déu, i una ofrena d'una flor per agrir-li lo que Ella fa per nosaltres; també els fidels que van participar

de l'Eucaristia dominical van fer ofrena de flors i plantes.

Després es va fer venda de productes nadalencs, i els diners es destinaran per a les obres parroquials.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Riba-roja

AGENDA

- ▶ **Dilluns 20**, Jesús, Teresianes, formació permanent del clergat.
- ▶ **Divendres 24**, Ampolla, a les 20.30 h, pregària ecumènica.
- ▶ **Dissabte 25**, Seminari, Consell diocesà de Càritas.
- ▶ **Diumenge 26**, Gandesa, a les 12.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns [lit. hores: 2a setm.] [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i màrtir; sant Sebastià, tribú romà màrtir (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dimarts [He 10,32-36 / SI 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259).

22. ■ Dimecres [1S 17,32-33. 37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-

IV); sant Anastasi, monjo persa i màrtir.

23. □ Dijous [1S 18,6-9;19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. Sant Ildelfons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. **Tortosa:** ■ Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prevere i màrtir a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esponsalles de la Mare de Déu.

24. □ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.

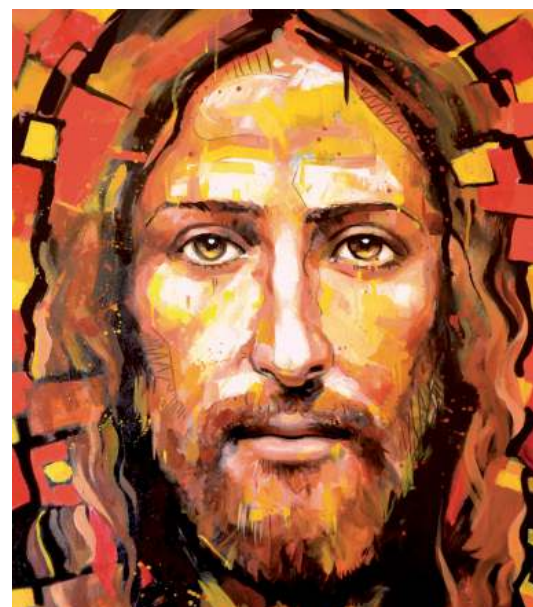
25. □ Dissabte [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, verge i màrtir.

26. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / SI 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé, més breu: 4,12-17)]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda i deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

Diumenge II de durant l'any (A)

COMENTARI

Qui és Jesús?

Després de celebrar les festes de Nadal ara comencem els diumenges durant l'any en els quals anirem contemplant els fets i les paraules de Jesús. I avui ens preguntem: Qui és aquest Jesús? La primera lectura afirma: *El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble d'Israel.* Però això no sembla suficient encara: *És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.* Més enllà de la interpretació històrica d'aquest «Servent» (que no coneixem massa), és evident que a partir de Crist podem afirmar clarament que ell és el Servent del Senyor, llum de tots els pobles i salvador universal. Aquesta és la presentació de Jesús.

El mateix Jesús és presentat a l'evangeli pel Baptista. *Joan veient Jesús diu: Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món.* L'anyell pot recordar tant els sacrificis que es feien al temple diàriament com sobretot el corder que sacrificaven per Pasqua ja que gràcies a la seva sang, quan eren a Egipte, van ser alliberats de la mort. Jesús, doncs, és el que ens allibera del pecat (és la salvació de què parla Isaïes). També pot ser una al·lusió al Servent de Déu que hem vist en la primera lectura. I al final Joan ens en dona una altra definició: *Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.* Jesús, doncs, és el Salvador, l'Alliberador, la Llum de tots els pobles.

Sant Pau, a la segona lectura recorda la seva crida: *Pau cridat a ser apòstol de Jesucrist i parla als cristians de Corint, cridats a ser-li consagrats en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.* També nosaltres hem estat destinats com Jesús a ser llum i salvació per a tots els pobles, consagrats nit i dia a Crist i cridats a ser apòstols amb tots els germans.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué:

«Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué:

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.» Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: «Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant.» Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

Me dijo el Señor:

«Tú eres mi siervo Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra».

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: a vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: “Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo”. Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel». Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: “Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo”. Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios.»